

prima instanță: E. Cojocari
instanța de apel: L. Bulgac, L. Popova și A. Gavriliță

Î N C H E I E R E

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Valentina Clevadî și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victor Gudumac,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania
Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva lui Victor
Gudumac cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2012, prin care
a fost respinsă cererea de apel declarată de Victor Gudumac cu menținerea
hotărârii Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 18 aprilie 2012,

c o n s t a t ă

La 01 februarie 2012, Compania Internațională de Asigurări „Asito”
Societate pe Acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor
Gudumac cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 13 august 2008, Victor
Gudumac, conducând autovehiculul ZIL MMZ 534, cu numărul de înmatriculare
ED AL 778, a comis un accident rutier în rezultatul căruia a deteriorat
autovehiculul Ford Fiesta, cu numărul de înmatriculare C MC 510, la volanul
căruia se afla Valeriu Vîrlan.

La 13 august 2008, Poliția Rutieră a întocmit procesul verbal de constatare a
contravenției nr. 0121057, prin care Victor Gudumac a fost recunoscut vinovat de
producerea accidentului rutier.

Pârâtul, posesorul automobilului ZIL MMZ 534, la momentul producerii
accidentului rutier deținea contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă.

Astfel Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni a
fost nevoită să achite despăgubirea de asigurare în sumă de 8220 lei.

Ulterior, a fost stabilit faptul, că la data producerii accidentului rutier, Victor
Gudumac, nu dispunea de certificat de verificare tehnică a autovehiculului ZIL
MMZ 534, cu numărul de înmatriculare ED AL 778.

Potrivit art. 29 lit. f) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producere a pagubelor atunci când utilizatorul autovehiculului nu dispune de certificat de revizie tehnică la momentul producerii accidentului.

Prin reclamația de restituire a daunei din 10 noiembrie 2011, Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni a solicitat pârâtului achitarea în mod benevol a sumei de 8220 lei. Cu toate acestea, ultimul a ignorat-o, fapt pentru care reclamantul s-a adresat instanței judecătorești.

Cere, Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni încasarea din contul lui Victor Gudumac în beneficiul său, suma de 8220 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 18 aprilie 2012, acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat din contul lui Victor Gudumac în beneficiul Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni suma de 8220 lei și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 270 lei, în total suma de 8490 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2012, a fost respinsă cererea de apel declarată de Victor Gudumac cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 18 aprilie 2012.

La 28 februarie 2013, Victor Gudumac a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen, deoarece potrivit scrisorii de însoțire nr. 161, copia deciziei a fost expediată în adresa recurentului la 27 decembrie 2012 (f.d. 99).

Recurentul, Victor Gudumac, în motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate au încălcat normele de drept procedural și material, nu au constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 24 aprilie 2013, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că Victor Gudumac în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele

recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Victor Gudumac, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Victor Gudumac se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tatiana Vieru